

**dava dışı şirketler arasında
imzalanan ihale sözleşmeleri
uyarınca çalıştığını, iş
müfettişliğince işyerinde
yapılan incelemede davalı ile
dava dışı şirketler arasında
yapılan hizmet alım
sözleşmesinin muvazaalı
olduğunun tespit edildiğini,
bu tespitin yargı kararı ile
kesinleştiği**

9. Hukuk Dairesi

2017/5978 E. , 2017/4219 K. **“İçtihat Metni”**

MAHKEMESİ :İŞ MAHKEMESİ DAVA : Davacı, ilave tediye alacağının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir. Yerel mahkemece, davanın kabulüne karar verilmiştir. Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü: Y A R G I T A Y K A R A R I A) Davacı İsteminin Özeti: Davacı vekili, müvekkilinin davalı ... ile dava dışı şirketler arasında imzalanan **ihale** sözleşmeleri uyarınca çalıştığını, iş müfettişliğince işyerinde yapılan incelemede davalı ile dava dışı şirketler arasında yapılan hizmet alım sözleşmesinin muvazaalı olduğunun tespit edildiğini, bu tespitin yargı kararı ile kesinleştiğini, bu nedenle davacının baştan beri davalı Üniversitenin işçisi haline geldiği halde 6772 sayılı Yasa gereği ödenmesi gereken ilave tediye alacağının ödenmediğini ileri sürerek bu alacağın davalıdan tahsilini istemiştir. B) Davalı Cevabının

Özeti: Davalı vekili, davacının kamu işçisi olma hakkını elde etmediğini, 6772 sayılı Yasa ile düzenlenen ilave tediye hakkının kamu işçilerine uygulanmakta olduğunu, davacının kamu işçisi olmadığından ilave tediye talep edemeyeceğini, davacının yüklenici firma elemanı olduğunu, bahsedilen iş müfettişi muvazaa raporunun temizlik işçilerini kapsamadığını savunarak davanın reddini istemiştir. C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti: Mahkemece "Davacının, işe girdiği tarihten dava tarihine kadar davalı ... işyerinde alt işveren olarak faaliyette bulunan taşeron firmalarla yapılan sözleşmeler incelendiğinde sözleşmelerin büro hizmetleri konusunda hizmet alımına dair olduğu, davacının da başından beri büro hizmetlerinde çalıştığı görülmüştür. Davacı tanığı da davacının bu çerçevede istihdam edildiğini doğrulamıştır. Yapılan işin niteliği itibarıyla alt işverenlerin her idari birimin bulunduğu yerde ya da kendi bünyesinde çalışan işçilerin görev yaptığı her alanda bir de amir bulundurması olağan çalışma hayatına aykırıdır. Bunun yanında asıl işverenin yapılan işin sözleşmeye uygun olarak yapılıp yapılmadığı konusunda denetim görevi de olduğu dikkate alındığında tanığın çalışırken öğrenci işleri şefinden emir ve talimat aldıkları yönündeki beyanları muvazaanın varlığına yeterli bulunmamıştır. Zira denetim görevi ve amirlik faaliyetleri birbirine çok yakın aktivitelerdendir. Davacının hep büro elemanı olarak çalıştığı da dikkate alındığında muvazaa iddialarına itibar edilmemiş, başından beri alt işveren işçisi olduğu sabit görülmüştür. Hal böyle olunca davalı Üniversitenin savunmaları yerinde bulunmuş davanın reddine dair aşağıdaki hüküm kurulmuştur. " gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir. Kararı davacı taraf temyiz etmiştir. Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin 2015/32934 E. 2015/20391 K. ve 22.10.2015 tarihli ilamı ile " Dava dilekçesinde davacının santral operatörlüğü, sekreter olarak çalıştığı belirtilmiştir. İşveren belgesinde davacının büro personeli olduğu kayıtlıdır. Davacı tanığı davacı tarafın iddialarını doğrulamış ve davacının sekreter olarak çalıştığını beyan etmiştir. SGK kayıtlarına göre davacının 19.02.2010 – 31.12.2010 tarihleri arasında bizzat davalı Üniversite üzerinden sigortalandığı anlaşılmaktadır ki tek başına bu durum dahi muvazaanın ispatı bakımından yeter neden teşkil etmektedir. Tüm bu tespitler karşısında davanın kabulü yerine yazılı gerekçeyle reddine karar verilmesi hatalıdır." gerekçesi ile karar bozulmuştur. Mahkemece bozma ilamına uyulup bilirkişi raporu sonucu davanın kabulüne karar verilmiştir. D) Temyiz: Kararı davalı taraf

temyiz etmiştir. E) Gerekçe: 1- Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde değildir. 2- Mahkemenin ilk kararı davacı vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin 2015/32934 E. 2015/20391 K. ve 22.10.2015 tarihli ilamı ile bozulmuştur. Bozma kararına uyularak yapılan yargılama sırasında davacı vekili davasını ıslah edip talep miktarını arttırmış ve Mahkemece ıslaha değer verilerek sonuca gidilmiştir. Bozmadan sonra ıslah yapıp, yapılamayacağı hususunda Yargıtay Hukuk Daireleri arasındaki içtihat uyuşmazlığının giderilmesi amacı ile içtihatların birleştirilmesi gündeme gelmiş, konu Yargıtay İçtihatları Birleştirme Genel Kurulunda değerlendirilmiş ve Yargıtay İçtihatları Birleştirme Genel Kurulu' nun 06.05.2016 tarih ve 2015/1 E. 2016/1 K. sayılı kararı ile “ Her ne sebeple verilirse verilsin bozmadan sonra ıslah yapılamayacağına dair 04.02.1948 tarih ve 1944/10 E. 1948/3 K. sayılı YİBK. nın değiştirilmesine gerek olmadığına” karar verilmiştir. Yargıtay Kanunu' nun 45/5. maddesi “ İçtihadı birleştirme kararlarının benzer hukuki konularda Yargıtay Genel Kurullarını, Dairelerine ve Adliye Mahkemelerini bağlayacağı “ hükmünü içermektedir. Yargıtay Kanunu' nun 45/5. maddesi karşısında Dairemizce “ Yargıtay İçtihatları Birleştirme Genel Kurulu' nun bozmadan sonra ıslah yapılamayacağına ilişkin 06.05.2016 tarih ve 2015/1 E. 2016/1 K. sayılı kararına uygun karar verilmesi gerekmiştir. Somut uyuşmazlıkta, Mahkemece davacı vekilinin bozmadan sonra yaptığı ıslaha değer verilerek karar verilmesi HMK.nun 177/1. maddesinin “Islah tahkikatın sona ermesine kadar yapılabilir” hükmü ile “ Her ne sebeple verilirse verilsin bozmadan sonra ıslah yapılamayacağına dair 04.02.1948 tarih ve 1944/10 E. 1948/3 K. sayılı YİBK. nın değiştirilmesine gerek olmadığına ilişkin 06.05.2016 tarih ve 2015/1 E. 2016/1 K. sayılı YİBK” karşısında isabetsiz olup, bozmayı gerektirmiştir. F) Sonuç: Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepden dolayı BOZULMASINA, 20/03/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

]]>